

Brüsszel, 2026. június 18.
(OR. en)

10802/26
ADD 1

COPEN 236
CT 82
DROIPEN 114
JAI 849

FEDŐLAP

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Martine DEPREZ igazgató
Az átvétel dátuma:	2026. június 17.
Címzett:	Thérèse BLANCHET, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2026) 277 annex
Tárgy:	MELLÉKLET A BIZOTTSÁG JELENTÉSE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS A TANÁCSNAK a pénzmosás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről szóló (EU) 2018/1673 irányelv értékeléséről

---

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a következő dokumentumot: COM(2026) 277 annex.

Melléklet: COM(2026) 277 annex

Brüsszel, 2026.6.17.
COM(2026) 277 final

ANNEX

MELLÉKLET

**A BIZOTTSÁG JELENTÉSE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS A TANÁCSNAK
a pénzmosás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről szóló (EU) 2018/1673
irányelv értékeléséről**

{SWD(2026) 148 final}

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS A TANÁCSNAK

annak értékeléséről, hogy a tagállamok milyen mértékben tették meg a pénzmosás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről szóló, 2018. október 23-i (EU) 2018/1673 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfeleléshez szükséges intézkedéseket

1 BEVEZETÉS

A pénzmosás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről szóló (EU) 2018/1673 irányelv (a továbbiakban: az irányelv) 2018. december 2-án lépett hatályba. Az irányelv hatálya alá tartozó 25 uniós tagállamnak¹ (azaz Dánia és Írország kivételével valamennyi tagállamnak) hatályba kellett léptetnie azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2020. december 3-ig megfeleljenek.

Ez a jelentés az irányelv 14. cikkének (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően értékeli, hogy a tagállamok milyen mértékben tették meg a szükséges intézkedéseket ahhoz, hogy megfeleljenek az irányelvnek. Ez a jelentés az irányelv 14. cikkének (2) bekezdése szerinti, az irányelv hozzáadott értékét értékelő jelentés mellékleteként kerül benyújtásra.

Ez az elemzés a tagállamok által 2025. október 20-ig az Európai Bizottságnak szolgáltatott információkon, valamint egy külső tanulmányon alapul.

Az irányelv a pénzmosás elleni küzdelem érdekében meghatározza a bűncselekmények és a szankciók közös fogalom meghatározását az uniós tagállamokban, hogy megkönnyítse a rendőrségi és igazságügyi együttműködést, és megakadályozza, hogy a bűnözők kihasználják a kevésbé szigorú nemzeti rendszereket. Mivel az illegális jövedelmek tisztára mosása a szervezett bűnözés egyik alapvető eleme, az irányelv hozzájárul a bűnözői hálózatok pénzügyi alapjának gyengítéséhez, és támogatja az azok felszámolására irányuló erőfeszítéseket. Előírja a tagállamok számára, hogy szándékos elkövetés esetén nyilvánítsák bűncselekménnyé az olyan vagyontárgyat vagy átruházást, amelyről ismert, hogy büntetendő cselekményből származik, az adott vagyontárgy valódi jellegének, forrásának, helyének, mozgásának vagy tulajdonjogának eltitkolását vagy leplezését, valamint az ilyen vagyontárgy megszerzését, birtoklását vagy használatát. Az irányelv azt is lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy a pénzmosás bűncselekményét kiterjesszék azokra az esetekre, amikor az elkövető „gyanította vagy tudnia kellett volna”, hogy a vagyontárgy büntetendő cselekményből származik. Arra kötelezi a tagállamokat, hogy súlyosító körülményeket vezessenek be (pl. bűnszervezetben való részvétel vagy pénzmosás szakmai tevékenység gyakorlása során), és előírja, hogy a szankcióknak hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűnek kell lenniük, beleértve a legalább négy év felső határu szabadságvesztést és adott esetben a jogi személyekkel szembeni felelősségre vonatkozó intézkedéseket. Szabályokat tartalmaz a joghatóságokra, valamint a jövedelmek és az elkövetéshez használt eszközök befagyasztására, illetve elkobzására vonatkozó kötelezettségre vonatkozóan, és kötelezi a tagállamokat annak biztosítására, hogy a pénzmosás kivizsgálásához hatékony nyomozási eszközök álljanak rendelkezésre.

A jelentés rámutat arra, hogy a tagállamok jelentős erőfeszítéseket tettek annak érdekében, hogy nemzeti jogszabályaikat összehangolják az irányelv rendelkezéseivel, bár néhány tagállam esetében nyilvánvaló következetlenségek és hiányosságok tapasztalhatók.

---

¹Amikor ez a jelentés „25 tagállamra” vagy bármely más számú tagállamra hivatkozik, az arra utal, hogy ezek az irányelv hatálya alá tartozó tagállamok.

Az e jelentés által a Bizottság számára eddig rendelkezésre bocsátott információk alapján végzett elemzésen túl további kihívások merülhetnek fel az átültetés és a Bizottságnak be nem jelentett egyéb rendelkezések, vagy az átültetést érintő további jogalkotási és nem jogalkotási fejlemények terén. Ezért ez a jelentés nem akadályozhatja meg a Bizottságot abban, hogy tovább értékelje az irányelv tagállamok általi átültetését és végrehajtását.

2 AZ IRÁNYELV ÁTÜLTETÉSÉNEK MEGFELELŐSÉGE RENDELKEZÉSENKÉNT

Ez a fejezet áttekinti az irányelvnek a nemzeti jogba való, tagállamok általi átültetését, cikkenként értékelve a nemzeti törvények és rendeletek teljességét és az irányelv követelményeinek való megfelelését.

2. cikk – Fogalommeghatározások (beleértve az alpbűncselekményeket is)

A 2. cikk három fogalommeghatározást tartalmaz. A **2. cikk (1) bekezdése** a „**büntetendő cselekményt**” úgy határozza meg, mint bármely olyan bűncselekményt, amely esetében a büntetési tétel felső határa egy évet meghaladó tartamú szabadságvesztés vagy – amennyiben a maximális büntetés mértéke nincs előírva – minden olyan bűncselekményt, amely esetében a büntetési tétel alsó határa hat hónapot meghaladó tartamú szabadságvesztés. A büntetendő cselekménynek minősülő bűncselekmények a pénzmosás alpbűncselekményének minősülnek, azaz a tagállamoknak legalább az e bűncselekményekből származó vagyontiszta mosását bűncselekménnyé kell nyilvánítaniuk.

Emellett a büntetési tételektől függetlenül a tagállamoknak minden esetben a 2. cikk (1) bekezdésében felsorolt 22 bűncselekményi kategória valamelyikébe be kell sorolniuk a megfelelő további bűncselekményeket (ezek közé tartoznak az uniós szinten harmonizált bűncselekmények is)².

Az irányelv hatálya alá tartozó tagállamok nagy többsége túlmegy az irányelvben foglaltakon, és úgynevezett „minden bűncselekményre kiterjedő megközelítést” fogadott el, amelynek értelmében bármely bűncselekmény a pénzmosás alpbűncselekményének minősülhet. Öt tagállam (**Franciaország, Hollandia, Luxemburg, Portugália, Ausztria**) határoz meg olyan konkrét bűncselekményi kategóriákat, amelyek pénzmosás alpbűncselekményének minősülnek.

Valamennyi tagállam helyesen ültette át a büntetendő cselekménynek a 2. cikk (1) bekezdésében foglalt fogalommeghatározását.

A **2. cikk (2) bekezdése** tág értelemben határozza meg a „**vagyon**” fogalmát, amely pénzmosási bűncselekmény tárgya lehet. E tekintetben vagyon mindennemű vagyoni eszköz, beleértve az anyagi vagy eszmei, ingó vagy ingatlan, materiális vagy immateriális javakat, valamint bármilyen formájú olyan jogi dokumentum vagy okirat, ideértve az elektronikus és digitális is, amely bizonyítja az ilyen vagyoni eszközökhöz fűződő jogcímet vagy bennük lévő érdekeltséget. Bár a tagállamok nem ültették át kifejezetten a vagyon fogalmát a pénzmosásra vonatkozó jogszabályaikba, gyakran hivatkoznak más jogszabályokban szereplő

---

² Lásd az (5) preambulumbekendést.

fogalommeghatározásokra, amelyeket a rendelkezésnek való megfelelés biztosítása érdekében a pénzmosás tárgyainak meghatározására is alkalmaznak.

Míg 23 tagállam helyesen átültette a vagyon 2. cikk (2) bekezdésében foglalt fogalommeghatározását, úgy tűnik, hogy a **németországi és ausztriai** jogszabályok nem tekintik tisztára mosható vagyonnak a megtakarított kiadásokat (például az adóbűncselekmény elkövetése révén visszatartott adókat). Az osztrák büntető törvénykönyv 165. §-ának (6) bekezdése lényegében kizárja a pénzmosás hatálya alól az olyan pusztán megtakarításokat, mint a nem realizált veszteségek, a követelésekről való lemondás vagy az elkerült kiadások és költségek. Ez megakadályozza az osztrák hatóságokat abban, hogy pénzmosási bűncselekményt alkalmazzanak az adófizetés jogellenes elmulasztásával megtakarított, majd tisztára mosott pénz esetében. A német büntető törvénykönyv 261. §-a (5) bekezdésének korábbi változatában az adócsalás révén megtakarított kiadások kifejezetten a pénzmosás körébe tartoztak. A 2021. évi reformmal ezt a bekezdést törölték, következésképpen az ilyen megtakarított kiadásokat kizárták a hatály alól. Ezért láthatólag mindkét joghatóság úgy véli, hogy csak az olyan vagyon lehet pénzmosási bűncselekmény tárgya, amely az adott személy vagyonának pozitív növekedését jelenti, például a tiltott kábítószer-kereskedelemmel kapcsolatos bűncselekményből vagy adó-visszaigénylésből származó pénz. Az irányelvben a vagyon tág értelemben meghatározott fogalommeghatározása azonban minden típusú vagyonra kiterjed, beleértve a megtakarított kiadásokat is, még akkor is, ha azokat kifejezetten nem említi.

A **2. cikk (3) bekezdése** meghatározása szerint „**jogi személy**” minden, az alkalmazandó jog értelmében jogi személyiséggel rendelkező jogalany, kivéve az államokat és a közhatalmi jogosítványokat gyakorló közjogi testületeket, valamint a közjogi nemzetközi szervezeteket. A „vagyon” fogalmához hasonlóan számos tagállam más jogszabályokban határozza meg a „jogi személy” fogalmát, amely a pénzmosási bűncselekmények esetében is alkalmazandó. Ez megfelel az irányelvnek.

3. cikk – A pénzmosással kapcsolatos bűncselekmények

A **3. cikk (1) bekezdése** előírja a tagállamok számára, hogy nyilvánítsák bűncselekménnyé a) a vagyon átalakítását vagy átruházását, b) a vagyon különböző jellemzőinek eltitkolását vagy leplezését, valamint c) a vagyon megszerzését, birtoklását vagy használatát, amennyiben az ilyen cselekmények elkövetőjének tudomása van arról, hogy a vagyon büntetendő cselekményből származik.

A **tagállamok** ezt a rendelkezést különböző módokon ültették át. Hét tagállam (**Bulgária, a Cseh Köztársaság, Görögország, Finnország, Magyarország, Lengyelország és Románia**) közvetve ültette át a szándékosság elemét, olyan általános büntetőjogi elvekre támaszkodva, amelyek megállapítják, hogy a bűncselekmény csak akkor minősül bűncselekménynek, ha fennáll a szándékosság eleme. A többi tagállam kifejezetten belefoglalta a szándékosság elemét a pénzmosást bűncselekménnyé nyilvánító nemzeti rendelkezésekbe.

A **3. cikk (2) bekezdése** lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy a pénzmosást akkor is bűncselekménnyé nyilvánítsák, ha az elkövető nem tudta, de gyanította vagy tudnia kellett volna, hogy a vagyon büntetendő cselekményből származik (gondatlanságból elkövetett

pénzmosás). **15 tagállam**³ élt ezzel a lehetőséggel, bűncselekménnyé nyilvánítva a gondatlanságból elkövetett pénzmosást.

Tekintettel arra, hogy az összetett pénzmosási rendszerek megnehezítik az alaphűncselekmény bizonyítását, az irányelvnek az is célja, hogy felszámolja a pénzmosással mint önálló bűncselekménnyel kapcsolatos büntetőeljárás előtt álló gyakorlati és jogi akadályokat. Ennek érdekében arra kötelezi a tagállamokat, hogy tegyék lehetővé a **pénzmosással kapcsolatos büntetőeljárást és a büntetőjogi felelősség megállapítását anélkül, hogy megkövetelnék az alaphűncselekmény miatti büntetőjogi felelősség megállapítását (3. cikk (3) bekezdés a) pont)**, és anélkül, hogy megkövetelnék a hatóságoktól az **alaphűncselekmény valamennyi elemének bizonyítását** (amely magában foglalhatja azon büntetendő cselekmény elkövetője személyazonosságának megállapítását, amelyből a vagyon származik) **(3. cikk (3) bekezdés b) pont)**. Ezt a továbbiakban „önálló pénzmosásnak” nevezzük.

16 tagállam⁴ nem ültette át kifejezetten a rendelkezést, hanem csak „hallgatólagos átültetés” révén, azaz azáltal, hogy a pénzmosásra vonatkozó nemzeti jogszabályaikban nem említik kifejezetten, hogy teljesülniük kell olyan feltételeknek, mint az alaphűncselekményért való büntetőjogi felelősség korábbi vagy egyidejű megállapítása vagy az alaphűncselekménnyel kapcsolatos összes tény és körülmény megállapítása.

A Bizottság megjegyzi, hogy a **vagyon jogellenes eredetének bíróság előtti bizonyítására vonatkozó küszöbérték tagállamonként jelentősen eltér.**

14 tagállamban⁵ a vagyon jogellenes eredetének bizonyításakor nem szükséges meghatározni az alaphűncselekmény típusát. Ehelyett elegendő annak megállapítása, hogy a pénzmosás tárgyát képező vagyon büntetendő cselekményből származik, ami jelentősen megkönnyíti a pénzmosással kapcsolatos büntetőeljárást.

Több tagállam bíróságai azonban továbbra is magas szintű normákat írnak elő az alaphűncselekmény megvalósulásának bizonyítására. **10 tagállam**⁶ továbbra is előírja a hatóságok számára, hogy azonosítsák azt a bűncselekményi kategóriát, amelybe az alaphűncselekmény tartozik (pl. tiltott kábítószer-kereskedelem, emberkereskedelem, csalás stb.). Ezek közül két **tagállam (Bulgária és Lengyelország)** különösen magas bizonyítási küszöbértéket ír elő az alaphűncselekmény tekintetében. **Bulgária**⁷ továbbra is megköveteli a bűncselekmény típusának, valamint elkövetése időpontjának és helyének bizonyítását. **Lengyelországban** az ítélkezési gyakorlat⁸ előírja, hogy kellően konkrét módon kell bizonyítani, hogy az adott vagyontárgyak egy meghatározott alaphűncselekményből származnak.

Amint azt az értékelő jelentés is jelzi, az **irányelv megfogalmazása nagyon tág, ami lehetővé teszi az ilyen átültetést.** Az irányelv előírja, hogy a pénzmosásért való büntetőjogi felelősség

³ Belgium, Ciprus, Cseh Köztársaság, Németország, Spanyolország, Finnország, Horvátország, Magyarország, Lettország, Málta, Hollandia, Lengyelország, Svédország, Szlovénia és Szlovákia

⁴ Belgium, Bulgária, Cseh Köztársaság, Észtország, Finnország, Franciaország, Horvátország, Magyarország, Olaszország, Hollandia, Lengyelország, Portugália, Románia, Svédország, Szlovénia és Szlovákia.

⁵ Ausztria, Belgium, Spanyolország, Franciaország, Olaszország, Luxemburg, Lettország, Litvánia, Málta, Hollandia, Románia, Svédország, Szlovákia és Szlovénia.

⁶ Bulgária, Ciprus, Csehország, Észtország, Görögország, Horvátország, Lengyelország, Magyarország, Németország és Portugália

⁷ A bolgár büntető törvénykönyv 253. cikke.

⁸ A Legfelsőbb Bíróság ítélete a büntető törvénykönyv 299. cikkének 1. §-áról.

„megállapítása anélkül is lehetséges, hogy sor kerülne az alpbűncselekménnyel kapcsolatos összes tényállási elem, illetve összes körülmény megállapítására”, azonban ez a megfogalmazás azt jelenti, hogy a jogszabályok továbbra is előírhatják a hatóságok számára, hogy egy kivételével az alpbűncselekmény valamennyi tényállási elemét bizonyítsák.

Figyelembe véve az irányelv által a tagállamok számára biztosított széles mozgásteret, a **3. cikk (3) bekezdésének a) és b) pontja tekintetében nem tártak fel meg nem felelést.**

Valamennyi tagállam megfelelően ültette át, hogy a pénzmosási bűncselekmények kiterjednek a más tagállamban vagy nem uniós országban megvalósult magatartás révén megszerzett vagyona is, feltéve, hogy az adott magatartás belföldi megvalósulása esetén alpbűncselekménynek minősülne (3. cikk (3) bekezdés c) pont).

Arányossági okokból a **3. cikk (4) bekezdése** lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy szűkítsék azon határokon átnyúló ügyek körét, amelyekben a pénzmosás büntetendő, azaz amikor az alpbűncselekményre olyan országokban került sor, ahol az ilyen magatartás nem minősül bűncselekménynek (a „kettős büntethetőség” követelménye). A súlyos bűncselekmények bizonyos kategóriái esetében azonban nem áll rendelkezésre ilyen lehetőség a határokon átnyúló hatály szűkítésére. Szervezett bűnözői csoportban való részvétel, terrorizmus, emberkereskedelem, migráncsempészség, szexuális kizsákmányolás, kábítószerkereskedelem és korrupció esetében – amennyiben ezeket egy másik uniós tagállamban vagy harmadik országban követték el – akkor is lehetővé kell tenni a pénzmosás miatti büntetőeljárás indítását, ha az a magatartás, amelyből a pénz származik, a másik országban nem minősül bűncselekménynek.

Nyolc tagállam⁹ élt a „kettős büntethetőség” előírásának lehetőségével. **Luxemburg**¹⁰ azonban kettős büntethetőséget ír elő néhány olyan bűncselekmény esetében, amelyek esetében ezt az elv alkalmazása nem indokolt, nevezetesen a bűnszervezetben való részvétel és a védelmi pénzszedése esetében.

Végezetül a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a 3. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja értelmében pénzmosásként büntetendő cselekmények büntetendők legyenek a „**saját jövedelem tisztára mosása**” esetén is (**3. cikk (5) bekezdés**), vagyis olyan esetekben, amikor az alpbűncselekményt elkövető vagy abban részt vevő személy a saját bűncselekményéből származó jövedelmet mossa tisztára.

A tagállamok ezt a rendelkezést kifejezetten átültették nemzeti jogszabályaikba, vagy **hallgatólagosan** úgy hajtották végre, hogy nem írták elő feltételként, hogy az alpbűncselekmény elkövetője különbözzön a pénzmosási bűncselekmény elkövetőjétől. Egyes tagállamok olyan **kivételeket** foglaltak bele nemzeti jogszabályaikba, amelyek **nem érintik a megfelelést**, például **Németország** előírja, hogy az illegális vagyoni eszközöket valamilyen módon forgalomba kell hozni, **Olaszország és Észtország** pedig kizárja a személyes használatot a hatály alól. Ezért meg nem felelést nem állapítottak meg.

4. cikk – Bűnsegély, felbujtás, kísérlet

⁹ Ausztria, Németország, Észtország, Görögország, Finnország, Magyarország, Luxemburg és Portugália.

¹⁰ A code pénal 506–3. cikkének (2) bekezdése, a code de procédure pénale 5–1. cikkével összefüggésben.

A **4. cikk** előírja, hogy a **járulékos bűncselekményeknek, azaz a pénzmosási bűncselekmény elkövetéséhez nyújtott bűnsegélynek, az azokra való felbujtásnak vagy azok elkövetésének kísérletének bűncselekményként büntetendőnek kell lennie.**

Mind a 25 tagállam helyesen ültette át a 4. cikket.

5 cikk – Természetes személyekre alkalmazandó szankciók

Az **5. cikk** előírja, hogy a pénzmosási bűncselekményeket és a kapcsolódó bűncselekményeket **hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetőjogi szankciókkal kell büntetni**, pontosítva, hogy a pénzmosási bűncselekmények szabadságvesztéssel büntetendők, amely büntetési tételének felső határa legalább négy év.

E tekintetben a Bizottság megjegyzi, hogy Svédország¹¹ jogszabályaiban legfeljebb két évet határozott meg, míg úgy tűnik, hogy Görögország¹² nem alkalmazta a négyéves küszöbértéket abban az esetben, ha az alapbűncselekmény vétség, ami a gyakorlatban azt jelenti, hogy a pénzmosásért kiszabható büntetés az irányelvben meghatározott alapbűncselekmények széles körében nem elég szigorú.

6. cikk – Súlyosító körülmények

A **6. cikk (1) bekezdése** két kötelezően alkalmazandó súlyosító körülményt határoz meg: ha a pénzmosást **bűnszervezet keretében**, illetve ha egy „**kötelezett szolgáltató**” – azaz a pénzmosás elleni uniós jogszabályok¹³ értelmében konkrét jelentéstételi és ügyfél-ellenőrzési kötelezettségek hatálya alá tartozó szervezet – **szakmai tevékenységének gyakorlása során követik el**.

E tekintetben meg kell jegyezni, hogy Litvánia, Lengyelország és Szlovénia nem vezette be jogszabályaiba a kötelezett szolgáltató által elkövetett pénzmosás súlyosító körülményét; Ciprus¹⁴ nem ír elő súlyosító körülményeket a pénzmosáshoz nyújtott bűnsegély, az arra való felbujtás és annak kísérlete tekintetében; Görögország¹⁵ nem határozhat meg súlyosító körülményeket, ha az alapbűncselekmény vétség, ami a gyakorlatban kizárja az irányelvben meghatározott alapbűncselekmények széles körét.

A **6. cikk (2) bekezdése** lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy két további súlyosító körülményt vezessenek be: **a)** ha a pénzmosás tárgyát képező vagyon jelentős értékű, vagy **b)** ha a pénzmosás tárgyát képező vagyon meghatározott bűncselekményekből származik¹⁶. **Az a) lehetőséget 14 tagállam¹⁷, a b) lehetőséget pedig négy tagállam¹⁸ ültette át.**

---

¹¹ Lag (2014:307) om straff för penningtvättsbrott, 3 §.

¹² 39(1)(d) cikk, L. 4557/2018.

¹³ Lásd különösen a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 2015. május 20-i (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének (1) bekezdését (*HL L 141., 2015.6.5., 73. o., a legutóbbi egységes szerkezetbe foglalt változat a következő internetcímen érhető el: [EUR-Lex - 02015L0849-20241230 - HU - EUR-Lex](#)*).

¹⁴I. rész § 4(4). L. 188(I)/2007.

¹⁵ 39(1)(d) cikk, L. 4557/2018.

¹⁶Bűnszervezetben való részvétel vagy védelmi pénz szedése, terrorizmus, emberkereskedelem és migráncsempészés, szexuális kizsákmányolás, tiltott kábítószer-kereskedelem és korrupció.

¹⁷ Ausztria, Bulgária, Ciprus, Cseh Köztársaság, Észtország, Görögország, Finnország, Horvátország, Magyarország, Lettország, Lengyelország, Svédország, Szlovénia és Szlovákia.

¹⁸ Görögország, Spanyolország, Finnország és Horvátország.

A lehetőségeket alkalmazó valamennyi tagállam az irányelvnek megfelelő módon ültette át azokat.

7. cikk – A jogi személyek felelőssége

Az irányelv szerint lehetővé kell tenni, hogy a jogi személyeket felelősségre lehessen vonni a pénzmosási bűncselekményekért, beleértve a saját jövedelem tisztára mosását is. Ez magában foglalja bármely olyan személy cselekményeit, aki saját nevében vagy a jogi személy valamely szervének tagjaként jár el, és az adott szervezeten belül vezető tisztséget tölt be (**7. cikk (1) bekezdés**). A tagállamoknak azt is biztosítaniuk kell, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatók legyenek, ha a felügyelet vagy ellenőrzés hiánya tette lehetővé a bűncselekmény elkövetését (**7. cikk (2) bekezdés**). A jogi személyek felelőssége azonban nem zárhatja ki büntetőeljárás lefolytatását azon természetes személyek ellen, akik a bűncselekményben tettesként vettek részt (**7. cikk (3) bekezdés**).

Ami a jogi személyek felelősségét illeti, Franciaország nem vezette be jogszabályaiba a jogi személyek felelősségre vonásának lehetőségét abban az esetben, ha a pénzmosási bűncselekményeket az említett szervezeten belül vezető tisztséget betöltő személy általi felügyelet vagy ellenőrzés hiánya tette lehetővé.

8. cikk – Jogi személyekkel szembeni szankciók

A **8. cikk** előírja a tagállamok számára annak biztosítását, hogy a 7. cikk alapján felelősségre vont jogi személy **hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókkal legyen büntethető, beleértve minden esetben a büntetőjogi vagy nem büntetőjogi pénzbeli szankciókat is**. Valamennyi tagállam megfelelő módon ültette át ezt a rendelkezést.

Emellett a **8. cikk felsorolja a további szankciók lehetőségeit**, úgy mint a jogi személy állami kedvezményekből vagy támogatásokból való kizárását, a közfinanszírozásból való kizárását, az üzleti tevékenység gyakorlásától való eltiltást, a jogi személy bírósági felügyelet alá helyezését, a bűncselekmény elkövetésére használt létesítmények bezárását, sőt a társaság bíróság által elrendelt megszüntetésének (azaz felszámolásának) lehetőségét is. **19 tagállam¹⁹ élt e lehetőségek közül eggyel vagy többel. Hat tagállam egyáltalán nem élt e lehetőségek egyikével sem.**

Az ezen lehetőségeket alkalmazó valamennyi tagállam az irányelvnek megfelelő módon ültette át azokat.

9. cikk – Elkobzás

A **9. cikk** előírja a tagállamok számára **annak biztosítását, hogy illetékes hatóságaik a 2014/42/EU irányelvvel összhangban adott esetben befagyasszák, illetve elkobozzák az ezen irányelvben említett pénzmosási bűncselekmények elkövetéséből vagy az azokban való**

---

¹⁹ Belgium, Ciprus, Cseh Köztársaság, Németország, Görögország, Spanyolország, Franciaország, Horvátország, Magyarország, Olaszország, Litvánia, Luxemburg, Lettország, Málta, Lengyelország, Portugália, Románia, Szlovénia és Szlovákia.

közreműködésből származó jövedelmet, valamint az ilyen bűncselekmények elkövetéséhez vagy az abban való közreműködéshez felhasznált vagy felhasználni szándékozott eszközöket²⁰.

Mind a 25 tagállam az irányelvnek megfelelően ültette át a 9. cikket.

10. cikk – Joghatóság

A **10. cikk (1) bekezdése** előírja a tagállamok számára, hogy állapítsák meg **joghatóságukat** a pénzmosási bűncselekmények tekintetében, amennyiben a bűncselekményt a területükön követték el (**10. cikk (1) bekezdés a) pont**), vagy ha az elkövető az adott tagállam állampolgára (**10. cikk (1) bekezdés b) pont**). Valamennyi **tagállam** az irányelvnek megfelelően ültette át a rendelkezést.

Ami a **10. cikk (1) bekezdésének b) pontját** illeti, meg kell jegyezni, hogy különösen abban az esetben, ha az elkövető a tagállam állampolgára, a rendelkezést eltérő módon ültették át, különösen a **kettős büntethetőség**²¹ követelménye tekintetében.

Az e kérdéssel foglalkozó külön rendelkezés hiányában úgy tűnik, hogy **10 tagállam**²² anélkül hajtotta végre az irányelvet, hogy a joghatóság érvényesítésének előfeltételeként kifejezetten előírta volna a kettős büntethetőséget. Ezzel szemben **11 tagállam**²³ kifejezetten belefoglalta a fent említett követelményt az állampolgáraik feletti joghatóság megállapításának feltételébe. Időközben **három tagállam**²⁴ kifejezetten kizárta a kettős büntethetőség követelményét a pénzmosási bűncselekmények esetében.

A **10. cikk (2) bekezdése** lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy joghatóságukat kiterjesszék azokra az esetekre, amikor **a) az elkövető szokásos tartózkodási helye a területükön van, vagy b) a bűncselekményt a területükön letelepedett jogi személy javára követték el. 14 tagállam**²⁵ élt a **10. cikk (2) bekezdésének a) pontja** szerinti lehetőséggel. **10 tagállam**²⁶ élt a szabályoknak megfelelően a **10. cikk (2) bekezdésének b) pontja** szerinti lehetőséggel.

11. cikk – Nyomozási eszközök

A **11. cikk előírja**, hogy a pénzmosási bűncselekményekkel – beleértve az ilyen bűncselekményekhez nyújtott bűnsegélyt, az azokra való felbujtást és azok kísérletét is²⁷ – kapcsolatos nyomozásért vagy büntetőeljárásért felelős személyeknek, egységeknek vagy szolgálatoknak a szervezett bűnözéssel vagy más súlyos bűncselekményekkel kapcsolatos

---

²⁰ Lásd a pénzmosás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről szóló irányelv (16) preambulumbekzdését: „[...] a tagállamoknak legalább a 2014/42/EU irányelvben meghatározott valamennyi esetben biztosítaniuk kell a bűncselekmény elkövetési eszközei és az abból származó jövedelem befagyasztását és elkobzását. A tagállamoknak továbbá komolyan fontolóra kell venniük, hogy lehetővé tegyék az elkobzást minden olyan esetben, amikor nem lehet megindítani vagy lezárni a büntetőeljárást, ideértve azokat az eseteket is, amikor az elkövető elhunyt.”

²¹ Ez az az elv, amely szerint a joghatóság csak akkor állapítható meg, ha a szóban forgó magatartást mind a büntetőeljárást lefolytató államban, mind az elkövetés helye szerinti államban bűncselekménynek minősítik.

²² Bulgária, Csehország, Olaszország, Lettország, Magyarország, Málta, Lengyelország, Szlovénia, Szlovákia, Finnország.

²³ Belgium, Németország, Észtország, Spanyolország, Franciaország, Horvátország, Ciprus, Litvánia, Luxemburg, Ausztria, Svédország.

²⁴ Görögország, Hollandia, Románia.

²⁵ Ausztria, Belgium, Észtország, Spanyolország, Finnország, Horvátország, Litvánia, Luxemburg, Lettország, Málta, Hollandia, Portugália, Svédország és Szlovákia.

²⁶ Ausztria, Cseh Köztársaság, Észtország, Görögország, Spanyolország, Luxemburg, Lettország, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia.

²⁷ Lásd még a (19) preambulumbekzdést: „Ezért biztosítani kell a kellő személyzet, célzott képzés, erőforrások és naprakész technológiai kapacitás rendelkezésre állását. [...]”

ügyekben alkalmazottakhoz hasonló **hatékony nyomozási eszközökkel** kell rendelkezniük. **Mind a 25 tagállam az irányelvnek megfelelően ültette át a 11. cikket.**

3 KÖVETKEZTETÉSEK

Tekintettel arra, hogy a pénzmosás mennyire fontos a szervezett bűnözői hálózatok számára, mint kulcsfontosságú finanszírozási eszköz, valamint az illegális haszonszerzés és a legális gazdaságba való beszivárgás az eszköze, a pénzmosásra adott büntetőjogi válasz harmonizálása alapvető fontosságú a bűnözői hálózatok akadályozására és felszámolására irányuló szélesebb körű uniós erőfeszítésekben, amint azt a ProtectEU európai belső biztonsági stratégia²⁸ is kiemeli.

A Bizottság elismeri a tagállamok arra irányuló erőfeszítéseit, hogy meghozzák az irányelv rendelkezéseinek való megfeleléshez szükséges intézkedéseket. Bár továbbra is vannak következtelenségek és hiányosságok, összességében az irányelv átültetése nagyjából megfelelt a követelményeknek, és a tagállamok átfogó intézkedéseket hoztak a nemzeti jogszabályok uniós normákkal való összehangolása érdekében. A legtöbb tagállam külön jogszabályokat fogadott el az irányelv követelményeinek való megfelelés érdekében, míg néhány tagállam teljes mértékben vagy nagyrészt a meglévő nemzeti rendelkezésekre támaszkodott.

A Bizottság továbbra is támogatást nyújt a tagállamoknak az irányelv teljes körű és helyes átültetése érdekében. Ehhez hozzátartozik annak nyomon követése és biztosítása, hogy a nemzeti intézkedések megfeleljenek az irányelv rendelkezéseinek.

---

²⁸ [EUR-Lex - 52025DC0148 - HU - EUR-Lex.](#)